

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.IV.41.028/2021/2.
A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke
Dr. Hajas Barnabás előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró
Az I. r. felperes: felperes1
(cím1)
Az I. r. felperes képviselője: Dr. Jámber Attila Ügyvédi Iroda
(cím2, ügyintéző: Dr. Jámber Attila ügyvéd)
Dr. Mátyás Mónika Ügyvédi Iroda
(cím2, ügyintéző: Dr. Mátyás Mónika ügyvéd)
A II. r. felperes: felperes2
(cím3)
A III. r. felperes: felperes3
(cím4)
Az alperes: Békés Megyei Kormányhivatal
(cím5)
Az alperes képviselője: Dr. Babinszki Péter kamarai jogtanácsos
A per tárgya: építési ügyben hozott BE/ETDR-EPO/1837-12/2021. számú
közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezést benyújtó fél: I. r. felperes
A fellebbezett határozat: a Szegedi Törvényszék 102.K.700.954/2021/16. számú
végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 102.K.700.954/2021/16. számú végzésének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezéssel támadott részében megváltoztatja és a felperes elsőfokú eljárásban felmerült költségének összegét 152.400.- (százötvenkettőezer-négyszáz) forintban állapítja meg.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 114.300 (száztizennégyezerháromszáz) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2021. július 13. napján kelt, BE/ETDR-EPO/1837-12/2021. számú határozatával az I. r. felperes által benyújtott, cím6 helyrajzi szám1 hrsz. alatti ingatlanon

építési engedélytől eltérően megvalósult üdülő épületre vonatkozó fennmaradási engedély iránti kérelmét elutasította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] Az I. r. felperes az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását és a fennmaradási engedély megadását, másodlagosan az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[3] Az alperes BE/ETDR-EPO/1837-18/2021. számú határozatával a BE/ETDR-EPO/1837-12/2021. ügyiratszámú, az engedélytől eltérően megvalósult üdülőépületre vonatkozó fennmaradási engedély iránti kérelmet elutasító jogszabálysértő határozatát hivatalból visszavonta, majd a 2021. augusztus 24. napján kelt, BE/ETDR-EPO/1837-20/2021. számú egybefoglalt határozatával az I. r. felperes kérelmének helyt adva fennmaradási engedélyt adott a perbeli, építési engedélytől eltérően megépített üdülő rendeltetésű épületre, és annak megadásával egyidejűleg az I. r. felperest 1.500.000,- Ft építésügyi bírság megfizetésére kötelezte.

A fellebbezett határozat:

[4] Az elsőfokú bíróság az alperes perbeli határozata ellen a felperes által benyújtott kereset folytán indult eljárást a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 81. § (1) bekezdés g) pontja alapján megszüntette, figyelemmel arra, hogy az alperes a jogsérelmet a kereseti kérelemnek eleget téve orvosolta. Az eljárást megszüntető végzésben az elsőfokú bíróság az alperest 43.815 (negyvenháromezer-nyolcszázötvenöt) forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[5] Az elsőfokú bíróság a felperes által benyújtott költségjegyzéken az ügyvédi megbízási szerződés 3.1.b. pontjára történő utalással felszámított 219.075,- Ft összegű ügyvédi munkadíjat – a jogvita bonyolultságát, a képviselő szakmai nehézségét, az előkészítő munka színvonalát és időigényességét, továbbá azt a körülményt szem előtt tartva, hogy az alperes a jogsérelmet orvosolta – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (6) bekezdése alapján 43.815,- Ft-ra mérsékelte, megállapítva, hogy ez az összeg áll arányban az eljárásban ténylegesen elvégzett, a felperes által megjelölt 5,75 órára számított munka mennyiségével.

A fellebbezés és az észrevétel

[6] A felperes fellebbezésében a végzés perköltséget megállapító részének megváltoztatását, és az alperes felperes által felszámított 219.075 forint perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[7] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az IM rendelet 3. § (6) bekezdésére hivatkozva jogszabálysértő módon mérsékelte 43.815,- forintra az ügyvédi munkadíjat. Hivatkozott arra, hogy a felperes perköltségként kizárólag a keresetlevél benyújtásának ügyvédi megbízási díját számította fel, és a keresetlevél benyújtásának ügyvédi megbízási díja független attól, hogy annak benyújtását követően az alperes orvosolta a jogsérelmet. Álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon értékelte a perköltség mérséklése körében ezt a körülményt. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra is, hogy a felperes csak a keresetlevél benyújtásának költségét számította fel, mert ő maga is értékelte a jogsérelmet orvosolását, pedig további, mintegy három órányi megbízási díj is felmerült perköltségként.

[8] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a munka mennyiségét a felszámítottal azonosan 5,75 órában állapította meg, azonban sem a „jogvita bonyolultságával”, sem a „képviselet szakmai nehézségével”, sem pedig „előkészítő munka színvonalával” kapcsolatban nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

[9] A felperes szerint fontos elvárás, hogy a felszámított ügyvédi megbízási díj csökkentése esetén az azt felszámító fél és jogi képviselője számára is egyértelműen legyen, hogy azt miért csökkentette le a bíróság.

[10] Fellebbezésében hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdésére is, amely szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét, továbbá a Pp. 82. § (3) bekezdésében foglaltakat is, mert a csatolt okirattól (az ügyvédi megbízási szerződéstől) eltérő döntést hozott.

[11] Az alperes észrevételében kifejtette, hogy nincs annak jelentősége, hogy a felperes jogi képviselőjének még további három óra perköltsége merült fel, ezt a költséget ugyanis nem számította fel. A felszámított 219.075. Forint munkadíj, mint perköltség azért eltúlzott, mert ezért a munkáért egy hatoldalas keresetlevelet készített úgy, hogy a perbeli épülettel összefüggő építési eljárásokban az alperes előtt, már eljár, így rendelkezett ügyismerettel és maga az eljárás nem teljesen újként jelentkezett számára. Mindezek alapján az alperes szerint a keresetlevél elkészítése, mint szakmai munka nem volt sem bonyolult, sem pedig időigényes.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A fellebbezés az alábbiak szerint részben megalapozott.

[13] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[14] Az elsőfokú bíróság végzésében helyesen idézte az irányadó, releváns jogszabályokat, azonban a tényállást nem megfelelően tisztázta, ezért hibás következtetésre jutott.

[15] A felperes a költségigényét a keresetlevélhez csatolt költségjegyzéken terjesztette elő, és annak összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint, a megbízási szerződés 3.1.2.b) pontjában foglaltak alapján kérte megállapítani. E szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, amennyiben az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[16] A Kúria megállapította, hogy a csatolt költségjegyzék hiánytalanul tartalmazza a perköltség felszámítására vonatkozó ügy, valamint a költséget felszámító fél és a felszámítani kért költség adatait, továbbá annak mellékletét képezi az ügyvédi megbízási szerződés.

[17] Az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a Pp. 82. §-ára és az IM rendelet 2. §-ára akkor, amikor az IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg a perköltséget. Az elsőfokú bíróság azonban egyfelől nem észlelte, hogy a megbízási szerződés a keresetlevél előterjesztésére vonatkozóan a költségjegyzékben foglaltaktól eltérő megállapodást tartalmazott, másfelől pedig sommásan, az elszámolt időráfordítást megfelelőnek ítélve „ötödölte” a felszámított munkadíjat, ezt azonban érdemben nem indokolta.

[18] A Kúria megállapította, hogy a keresetlevélhez mellékelte költségjegyzék a költség felszámítását ellentmondásos módon tartalmazta. „Ügyvédi munkadíj (kereset benyújtása 5,75 óra)” megnevezéssel 120.000 Ft + ÁFA összeggel, 219.075 Ft-ban az ügyvédi megbízási szerződés 3.1.b) pontjára hivatkozott. A jogsérelem orvoslását követően előterjesztett nyilatkozatában a perköltséget „ügyvédi munkadíj (kereset benyújtása 5,75 óra)” megnevezéssel, 219.075,- Ft összegben, az Ügyvédi megbízási szerződés 3.1.b) pontjára

hivatkozva számította fel. A felperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés 3.1.2.ab) pontja a kereset készítésének, benyújtásának költségét 120.000 Ft + ÁFA összegben határozza meg. Ettől elkülönülve jelenik meg a 3.1.2. b) pontban 30.000 forint + áfa összegben meghatározott óradíj, amelyet a jogi képviselő az ügyféllel való egyeztetésért, egyéb ügyvédi tevékenységért számít fel. A felperes fellebbezésében többször is egyértelművé tette, hogy kizárólag a keresetlevél előterjesztésével felmerült költséget számította fel, azonban annak mértékét – szemben a költségjegyzékkel – nem az időráfordítás határozza meg, hanem azt a megbízási szerződés egyértelműen tételesen, 120.000 Ft + ÁFA összegben jelöli meg. A Kúria a felperes nyilatkozataiban meglévő ellentmondást ezért úgy oldotta fel, hogy a keresetlevél előterjesztésével kapcsolatban felszámított költséget az ügyvédi megbízási szerződés 3.1.2.ab) pontjában meghatározott mértékben fogadta el.

[19] A Kúria a perköltség mérséklésével kapcsolatban rámutat arra is, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) előterjesztői indokolása szerint „Fontos rámutatni arra, hogy a jogorvoslati rendszer átalakításának meg kell találnia az összhangot a közérdek hatékony védelme, és az ügyfelek jogainak érvényesítése közt. Így a Javaslat egyfajta előszűrő, önkorrekciós mechanizmust is szabályoz. Az új jogorvoslati rendben a keresetlevél a hagyományos fellebbezés funkcióját is betölti, ha a hatóság maga megállapítja, hogy a támadott döntés törvénysértő, és ennek alapján módosíthatja vagy visszavonhatja azt. Ez azonban nem eredményezheti egyúttal azt, hogy a hatóság "elvonja" a bíróságtól a döntés jogát, illetve az ügyféltől azt a jogot, hogy a bíróság vizsgálja felül a döntést. A Javaslat a bírói felülvizsgálatot e döntés ellen is biztosítja, a közigazgatás bírói kontroll alá vetettsége csak így érvényesülhet a hatóság "új" döntése tekintetében.” Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy az Ákr. 115. §-ában biztosított jogsérelem orvoslásának lehetősége valóban arra hivatott, hogy a közigazgatási bíróságot tehermentesítse. A Kúria mindazonáltal megjegyzi, hogy jelenleg a perköltség megállapítására vonatkozó szabályok pusztán arra hivatkozással nem teszik lehetővé a perköltség mérséklését, hogy a hatóság orvosolta a jogsérelmet. Erre éppen a keresetlevél alapján kerül ilyenkor sor, és a keresetlevél előterjesztésének költsége a felperesnél eddigre már felmerült. Vagyis a jogsérelem orvoslása a perköltség megállapításának hatályos szabályai mellett önmagában nem alapozza meg a perköltség mérséklését.

[20] A másodfokú eljárás során a felperes az ügyvédi munkadíját 3 óra X 30.000,- Ft/óra + ÁFA, összesen 114.300,- forint összegben számította fel. A Kúria megállapította, hogy az óránként 30.000 forint + áfa munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak, annak mérséklése nem indokolt, és a fellebbezés kimunkálásával és benyújtásával összefüggésben elszámolt 3 óra időráfordítás is arányos mértékű, ezért azt a költségjegyzék szerint fogadta el.

A döntés elvi tartalma

[21] A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése *alapján felszámított perköltség megállapítása során az egyes költségelemekkel összefüggésben a megbízási szerződést kell figyelembe venni, amely indokolt esetben a 2. § (2) bekezdése szerint – annak okára és mértékére is kiterjedő indokolás mellett – a bíróság által mérsékelhető. A jogsérelem hatóság általi orvoslása önmagában nem alapozza meg a perindítással összefüggésben felmerült perköltség mérséklését.*

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] A Kúria a felperes részére járó fellebbezési eljárási költséget az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján 114.300 forint összegben állapította meg és annak megfizetésére az alperest a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1)

bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket – az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontján alapuló teljes személyes illetékmentességére figyelemmel – az állam viseli.

[25] A Kúria által hozott határozat ellen fellebbezésnek a Kp. 112.§ (2) bekezdése, felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. december 7.

Dr. Dobó Viola s.k. a tanács elnöke
Zsolt s.k. bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k. előadó bíró

Dr. Balogh

A kiadmány hitelélül: